

ORIGINAL ARTICLE

Identifying the Challenges of Interpersonal Communication Etiquette in International Sports Events and Proposing Optimal Solutions in the Post-Corona Era

Sara Keshkar*¹, Ali Afsay², Hojjat Kazemini³

1. Associate Professor of Sports Management, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

2. PhD Student in Sports Management, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

3. PhD Student of Sports Management Department, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Correspondence: Sara Keshkar
Email: Keshkar_S@yahoo.com

Received: 14/August/2022
Accepted: 10/December/2022

How to cite:

Kashkar, S.; Afsay, A.; Kazemini, H; (2024), Identifying the Challenges of Interpersonal Communication Etiquette in International Sports Events and Proposing Optimal Solutions in the Post-Corona Era, Communication Management in Sport Media, 11 (4), 43-61.
(DOI: [10.30473/jsm.2022.65093.1658](https://doi.org/10.30473/jsm.2022.65093.1658))

ABSTRACT

The purpose of the current research is to understand the challenges of interpersonal communication etiquette in international sports events and to provide optimal solutions in the post-Corona era. This study was conducted using qualitative phenomenological research methods, which are exploratory in nature. The statistical population for the field interviews included national team athletes, national team coaches, sports management specialists, sports psychology experts, sports sociologists, and viral disease specialists, all targeted for interviews. A total of 56 qualitative interviews were conducted until theoretical saturation was achieved. The coding and analysis of the interviews were performed using MaxQDA Pro software. The results indicated that the challenges of interpersonal communication etiquette in international sports events include cultural-social, value-based, educational, communication, and health-related challenges. Furthermore, the findings revealed 19 communication models among athletes, selected for key reasons such as respectful behavior, hygiene, attention to cultural values, fostering friendship, authenticity of behavior, transmission of Olympic values, and optimal performance. Additionally, desirable solutions for improving interpersonal communication etiquette in international sports events were identified, including modeling, educational initiatives, managerial approaches, and media engagement. To provide optimal solutions, this research also suggests adopting cultural practices such as placing hands on the chest and maintaining a proper distance instead of shaking hands.

KEYWORDS

Interpersonal Communication, International Sports Events, Post-Corona.

Extended Abstract

Introduction

The spread of the coronavirus represents a crisis that significantly differs from other disease experiences in recent years, creating numerous challenges in societal management and interpersonal communication. The high number of infections and deaths caused by Covid-19 has instilled panic within communities. Due to the severity of the outbreak, the World Health Organization recommended that countries control person-to-person transmission by reducing contact with infected individuals. However, this approach proved ineffective as the number of patients continued to rise. Many asymptomatic carriers, despite public health directives and quarantine measures, continued to interact with their communities and did not take the situation seriously. While uncertainties about the trajectory of the coronavirus epidemic remain, it is evident that both individual and collective public behavior play a crucial role in reducing transmission and saving lives. To protect our own health and that of those around us, we must take steps to modify our behaviors in response to this disease. However, interventions aimed at changing daily habits must overcome a common and fundamental challenge: ingrained habits.

Methods

This study is a type of qualitative research. The purpose of this research is to identify the challenges of interpersonal communication etiquette in international sports events and provide optimal solutions in the post-corona era. This work was done by conducting qualitative research of phenomenological type, which method is exploratory. In this research, through the literature review and exploratory interview, regarding the recognition of the challenges of interpersonal communication etiquette in international sports events and providing optimal solutions in the post-corona era from the method arising from the data and the content analysis method (coding the analysis unit, categories and units) registration) was analyzed. To conduct field interviews, the statistical population of the research includes athletes of national teams, coaches of national teams, sports management specialists, sports psychology specialists, sports sociologists and viral disease specialists, who are targeted for qualitative interviews. Was selected in the research topic (56 interviews with 56 people and continued until theoretical saturation). After analyzing the literature and to complete the challenges and optimal solutions, 56 people from the statistical population were interviewed in order to list the challenges of interpersonal communication etiquette in international sports events, types of

communication etiquette, the reasons for choosing each of the communication etiquette and providing optimal solutions in The post-corona era should be completed.

Results

In this research, 19 models of interpersonal communication etiquette were identified, the most frequent among the types of interpersonal communication etiquette in international sports events include handshake with fist (20%) and Filipino greeting (17.5%). 188 open codes (concepts), 20 subcategories and 7 main categories among the reasons for choosing interpersonal communication etiquette in sports events from the interviewees' point of view. The results showed that the challenges of interpersonal communication etiquette in international sports events include cultural-social challenges, it is valuable, educational, communicative and health. Also, the results showed that there are 19 communication models among athletes, which were chosen for major reasons such as respectful behavior, hygiene, attention to cultural values, conveying the feeling of friendship, originality of behavior, conveying Olympic values and optimal performance. Also, the optimal solutions in the field of interpersonal communication etiquette in international sports events included taking role models, educational, managerial, features of the proposed model and media. In providing optimal solutions, this research also suggests using the cultural customs of placing hands on the chest and keeping a proper distance instead of shaking hands.

Conclusion

The results of the present study showed that there is a significant relationship between diversity management and burnout and moral commitment among sports reporters. In explaining this consistency, it can be said that the higher the level of managerial stability factors among sports reporters, the less impact it has on burnout and the tendency to leave their service, and managers and their behaviors activate mechanisms related to social effect and influence through the impact they have on the ethical atmosphere of the organization. According to the results of this research and previous researches, it can be inferred that the existence of appropriate organizational structure, efficient executive methods, calm work atmosphere and most importantly, qualified and worthy manpower are the conditions should be considered by the officials for achieving the goals of professional sports.

KEYWORDS

Interpersonal Communication, International Sports Events, Post-Corona.

Ethical Considerations:**Compliance with ethical guidelines**

The author has complied with all ethical considerations.

Funding

The authors state no funding involved.

Conflict of Interest

The authors declare that there are no conflicts of interest regarding the publication of this manuscript.

Acknowledgment

We are grateful to all those who helped us in this research.

«مقاله پژوهشی»

شناخت چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پسا کرونا

سارا کشکر^{۱*}، علی افسای^۲، حجت کاظمینی^۳

چکیده

هدف از پژوهش حاضر شناخت چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پسا کرونا است. این کار با انجام پژوهش کیفی از نوع پدیدارشناسی که شیوه آن اکتشافی است، انجام شد. برای انجام مصاحبه میدانی، جامعه آماری پژوهش ورزشکاران تیم‌های ملی، مربیان تیم‌های ملی، متخصصان مدیریت ورزشی، متخصصان روانشناسی ورزشی، جامعه شناسان ورزشی و متخصصان بیماری‌های ویروسی هستند که این افراد، به صورت هدفمند، برای مصاحبه‌های کیفی در موضوع پژوهش انتخاب گردید (۵۶ مصاحبه با ۵۶ نفر و تا حد اشباع نظری ادامه یافت). روند کدگذاری و تحلیل مصاحبه‌ها در نرم‌افزار MaxQDA نسخه Pro انجام شده است. نتایج نشان داد که چالش‌های آداب ارتباط بین فردی رویدادهای بین‌المللی ورزشی شامل چالش‌های فرهنگی - اجتماعی، ارزشی، آموزشی، ارتباطی و بهداشتی است. همچنین نتایج نشان داد که ۱۹ مدل ارتباطی در بین ورزشکاران وجود دارد که به دلایل عمده‌ای نظیر رفتار احترام‌آمیز، رعایت بهداشت، توجه به ارزش‌های فرهنگی، انتقال احساس دوستی، اصالت رفتار، انتقال ارزش‌های المپیک و اجرای مطلوب، این آداب انتخاب شده‌اند. همچنین راهکارهای مطلوب در زمینه آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی شامل الگو گرفتن، آموزشی، مدیریتی، ویژگی‌های الگوی پیشنهادی و رسانه‌ای بود. این پژوهش در ارائه راهکارهای مطلوب پیشنهاد به استفاده از آداب فرهنگی دست روی سینه گذاشتن و رعایت فاصله مناسب به جای دست دادن دارد.

واژه‌های کلیدی:

ارتباطات بین فردی، رویدادهای بین‌المللی ورزشی، پسا کرونا.

۱. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران
۲. دانشجوی دکترای مدیریت ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران
۳. دانشجوی دکتری گروه مدیریت ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

نویسنده مسئول: سارا کشکر

رایانامه: Keshkar_S@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۵/۲۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۹/۱۹

استناد به این مقاله:

کشکر، سارا؛ افسای، علی؛ کاظمینی، حجت؛ (۱۴۰۳). شناخت چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پسا کرونا، فصلنامه علمی مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی، ۱۱ (۴)، ۴۳-۶۱

DOI: [10.30473/jsm.2022.65093.1658](https://doi.org/10.30473/jsm.2022.65093.1658)

مقدمه

در تاریخ ۳۰ ژانویه سال ۲۰۲۰، سازمان بهداشت جهانی (WHO) اعلام کرد که شیوع کرونا ویروس جدید یک وضعیت اضطراری برای سلامت عمومی ایجاد کرده است (اندرسون^۱ و همکاران، ۲۰۲۰). در حال حاضر، هیچ درمان قطعی برای بیماری ناشی از این ویروس جدید و ناشناخته وجود ندارد و تا در دسترس بودن واکسن برای همه مردم جهان فاصله زیادی وجود دارد (فیلیپس^۲، ۲۰۲۱). با ادامه روند شیوع ویروس، از سوی مقامات مختلف بهداشتی به عموم مردم توصیه شده است که به‌منظور محدود ساختن تماس افراد با ویروس، مسافرت‌ها را کم کرده و در خانه بمانند (هپمن^۳، ۲۰۲۰). این در حالی است که محدودیت‌های اجباری در سفرها و بخشنامه‌ها در مورد شرکت در فعالیت‌ها در فضای باز از جمله ورزش و فعالیت بدنی، به‌ناچار فعالیت‌های روزمره روزانه ده‌ها میلیون نفر را مختل کرده است (کاران^۴، ۲۰۲۰).

شیوع ویروس کرونا بحرانی است که با دیگر تجربیات بیماری در سال‌های اخیر تفاوتی جدی دارد و مسائل فراوانی را در اداره جامعه و ارتباطات بین فردی ایجاد کرده است. تعداد افراد مبتلا و میزان مرگ‌ومیر ناشی از بیماری کووید ۱۹ باعث ایجاد وحشت در بین افراد جامعه شده است که با توجه به قدرت شیوع بیماری، سازمان بهداشت جهانی توصیه کرد تا کشورها انتقال فرد به‌فرد این بیماری را از طریق کاهش تماس افراد مبتلا کنترل کنند. البته این روش به علت تعداد فزاینده مبتلایان کارساز نبود؛ زیرا تعداد زیادی از ناقلان بدون علامت بودند که علی‌رغم پیام‌های رعایت مسائل بهداشتی و حضور در قرنطینه، در سطح جوامع به کار خود ادامه می‌دادند و مسئله را جدی نمی‌گرفتند (اوه و لی^۵، ۲۰۲۰). در مورد سطح همه‌گیری ویروس کرونا ابهامات زیادی وجود دارد اما مشخص شده است رفتارهای عمومی فردی و جمعی در کاهش انتقال این ویروس مفید بوده و سبب نجات جان انسان‌ها می‌شود (اندرسون و همکاران، ۲۰۲۰). در این راستا و برای حفظ جان و سلامتی خود و اطرافیان می‌بایست اقداماتی در جهت تغییر رفتار برای مقابله با این بیماری انجام دهیم. با این حال آن دسته از مداخلات تغییر رفتار که فعالیت‌های روزمره را هدف قرار می‌دهند باید بر یک مانع مشترک و اساسی که به‌عنوان عادت‌ها شناخته می‌شود غلبه کنند (بخشعلی پور و همکاران، ۲۰۲۰). عادت‌ها بسیار کارآمد هستند و به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند که ذهن ما را از تمرکز بر سایر امور بازدارند. طبق تعریف، عادت‌ها عمدتاً خارج از آگاهی عمل می‌کنند و به‌سختی می‌توان آن‌ها را از طریق آموزش و کسب دانش اصلاح کرد. از جمله این عادت‌ها دست دادن، روبوسی، بغل کردن و کاهش فاصله بین فردی در ارتباطات است. این در حالی است که دست دادن به‌عنوان شکلی از آشنایی و

احوال‌پرسی، در ویژگی‌های تکاملی انسان ریشه دارد. به این دلیل شکل‌های متفاوت آن تقریباً در همه جوامع انسانی دیده می‌شود. در لحظه دست دادن، فرصتی فراهم می‌شود که دو طرف نوعی احساس متقابل اولیه حاصل کنند و به پشتوانه آن، رابطه را گسترش دهند. تاریخچه دست دادن به‌عنوان شکلی از آشنایی و احوال‌پرسی، تقریباً به دوران خلقت انسان بازمی‌گردد. تماس گرم و اطمینان‌بخشی که ما انسان‌ها باهم برقرار می‌کنیم، برای تعامل و هماهنگی اجتماعی‌مان ضروری است. تماسی که برای سلامتی، بقا و امنیت و نیز برای آگاه کردن دیگران از احساس واقعی‌مان گریزناپذیر است. هر فرهنگی در هر محدوده مکانی، اشکال مختلفی از احوال‌پرسی را گسترش داده است؛ از روبوسی گرفته تا بوسیدن چشم‌ها، بغل کردن، قفل کردن آرنج‌ها و البته دست دادن در همه اشکال که امروزه برای ما آشناترین است. با این حال و طبق گزارش‌های پژوهشی، دست دادن از جمله راه‌های انتقال بیماری کرونا محسوب می‌شود (شیمیزو^۶ و همکاران، ۲۰۲۰؛ سهرابی^۷، ۲۰۲۰؛ وانگ^۸ و همکاران، ۲۰۲۰)، زیرا مطالعات حاکی از آنند که افراد هر ساعت ۱۰ الی ۲۰ مرتبه به دهان، بینی یا چشمان خود دست می‌زنند (کواک^۹، گراتون و مکلاز^{۱۰}، ۲۰۱۵).

از سویی از جمله محدودیت‌هایی که به‌واسطه همه‌گیری ویروس کرونا در جوامع ایجاد شد، لغو و تعویق کل رویدادهای و مسابقات ورزشی از جمله المپیک بود. این محدودیت آسیب‌های جدی به جامعه ورزش، صنعت ورزش و صنایع وابسته به ورزش وارد کرد و ورزشکاران و مربیان را با چالش‌های جدی جسمانی و روانی روبه‌رو کرد (آکسوی^۹ و همکاران، ۲۰۲۲). در این راستا مجموعه گسترده‌ای از مطالعات حاکی از آن است که ورزش نقش مهمی در سازندگی ملت‌ها، دولت‌های ملی و هویت‌های آنان ایفا می‌کند (پوستیما^{۱۱}، ۲۰۲۲). ورزش ابزار مفید و مؤثری برای نزدیک کردن خرده‌فرهنگ‌ها به یکدیگر است (گافنی^{۱۱} و همکاران، ۲۰۲۲). در مسابقات جهانی اهتزاز پرچم و پخش سرود ملی یک کشور به‌دنبال پیروزی ورزشکاران وابسته به خرده‌فرهنگ‌های مختلف و یا فرهنگ آن کشور بازگوکننده وحدت ملی در آن کشور است (گریکس^{۱۲}، ۲۰۱۳). نقش منسجم کننده ورزش برای یک ملت، مشابه نقش ساختاری - کارکردی منتسب به ورزش در اجتماعات است که در مطالعات کلاسیک و مطالعه اخیر یافت شده است (نظری و همکاران، ۲۰۱۹). انسجام برای مقابله با تنوع و تضاد نژادی، قومی، منطقه‌ای و طبقاتی موجود در داخل یک کشور، دلیل عمده‌ای است که سبب می‌شود تا ملت‌ها مشارکت در رویدادهای ورزشی را کاملاً آشکارا تشویق و ترغیب نمایند. به‌عنوان نمونه اقدام یک کشور برای خرید ورزشکارانی با

6. Shimizu
7. Wang
8. Kwok
9. Aksoy
10. Postma
11. Gafni
12. Grekes

1. Anderson
2. Phillips
3. Hopman
4. Karan
5. Oh & Lee

پروتکل‌های حفاظتی و رفتارهای ارتباطی مناسب استفاده کند تا سلامت ورزشکاران و کادر تیم حفظ شود. لذا در ابتدا باید الزامات و چالش‌های موجود در زمینه آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای ورزشی شناخته شود و در ادامه به شناخت راهکارهای مطلوب در برقراری ارتباطات مناسب در دوران پسا کرونا با توجه به الزامات فرهنگی و ویژگی‌های اجتماعی جامعه ایرانی اقدام نمود. لذا هدف از این پژوهش شناخت چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پسا کرونا بود.

روش‌شناسی

این مطالعه از نوع پژوهش‌های کیفی است. هدف این پژوهش شناخت چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پسا کرونا است. این کار با انجام پژوهش کیفی از نوع پدیدارشناسی که شیوه آن اکتشافی است، انجام شد. در این تحقیق از طریق بررسی ادبیات و مصاحبه اکتشافی نسبت به شناخت چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پسا کرونا از روش برخاسته از داده‌ها و به شیوه تحلیل محتوا (کدگذاری واحد تحلیل، مقوله‌ها و واحد ثبت) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای انجام مصاحبه میدانی، جامعه آماری پژوهش را ورزشکاران تیم‌های ملی، مربیان تیم‌های ملی، متخصصان مدیریت ورزشی، متخصصان روانشناسی ورزشی، جامعه شناسان ورزشی و متخصصان بیماری‌های ویروسی تشکیل می‌دهند که این افراد، به‌صورت هدفمند، برای مصاحبه‌های کیفی در موضوع پژوهش انتخاب شدند (۵۶ مصاحبه با ۵۶ نفر و تا حد اشباع نظری ادامه یافت). پس از تحلیل ادبیات و برای تکمیل چالش‌ها و راهکارهای مطلوب، با ۵۶ نفر از جامعه آماری مصاحبه شد تا فهرست چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی، انواع آداب ارتباطی، دلایل انتخاب هر یک از آداب ارتباطی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پسا کرونا تکمیل شود. قبل از انجام دادن مصاحبه و به همراه سؤالات مصاحبه، نامه‌ای با امضای پژوهشگر مبنی بر تعهد اخلاقی در نگهداری مفاد مصاحبه و مشخصات مشارکت‌کنندگان و منتشر نکردن آن ارسال شد. همچنین، بااطلاع مشارکت‌کنندگان تمام مصاحبه‌ها ضبط و برای استخراج نکات کلیدی بررسی شد. پس از اعلام موافقت، مصاحبه‌ها با محوریت تلقی، برداشت و شاخص‌های موردنظر برای شناخت چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پسا کرونا، انجام شد. در مصاحبه‌های انجام‌شده پاسخگویان به سؤال موردنظر در مورد ارائه مؤلفه یا شاخص جدید و یا تأیید مؤلفه‌ها و شاخص‌های گردآوری‌شده ابراز نظر کردند.

سایر ملیت‌ها خود نمونه‌ای از استفاده ابزاری از ورزش برای کسب غرور ملی است؛ مانند آنچه کشور قطر انجام داد و به دلیل جمعیت کم تمام وزنه‌برداران تیم ملی بلغارستان را برای تشکیل تیم ملی وزنه‌برداری خود خرید (جکسون^۱، ۲۰۱۳). ورزش نیز مانند موسیقی و سایر هنرهای زیبا مرزهای سیاسی و قومی را کمرنگ می‌نماید؛ ما از طریق ورزش می‌توانیم در کنار یکدیگر قرار گیریم و این اتحاد چنانچه تنها به‌وسیله سیاست و تجارت بخواد صورت گیرد، هیچ‌گاه محقق نخواهد شد (شریعتی، ۲۰۱۸). ورزش در سطح بین‌الملل در تقویت هویت ملی مؤثر است به‌طوری‌که پیروزی تیم‌های ورزشی در میدان‌های جهانی باعث افزایش غرور ملی شده به‌طور خودجوش مردم را به‌سوی جشن و شادمانی می‌برد (لیدازر^۲، ۲۰۲۲). به‌ویژه اگر این پیروزی بر یک دشمن قوی سیاسی و یا یک رقیب پرتوان ورزشی باشد که نمونه‌های آن به هنگام پیروزی تیم ملی فوتبال جمهوری اسلامی ایران بر تیم‌های ملی فوتبال آمریکا و استرالیا مشاهده کرد. لذا حضور در رویدادهای بین‌المللی ورزشی برای جامعه بسیار بااهمیت است و بسیاری از افراد از حضور ورزشکاران در رویدادهای بین‌المللی حمایت می‌کنند و پیگیر نتایج آن‌ها هستند و بی‌صبرانه منتظر برگزاری رویدادهای بین‌المللی از جمله المپیک هستند.

بااین‌حال با رونمایی از واکسن‌های اثربخش و کاهش همه‌گیری در سطح جهانی، مشکلات مربوط به ویروس کرونا می‌تواند کمرنگ شود و رقابت‌ها و رویدادها به شکل منظم برگزار شود اما نمی‌توان عنوان کرد که این ویروس به‌زودی رخت بر خواهد بست (آکسوی، ۲۰۲۲) و جامعه بشری را رها کند، از طرفی شیوع انواع بیماری‌های ویروسی همچون آنفولانزای فصلی، زنگ خطر را برای سلامتی ورزشکاران به صدا درآورده است و لذا برای جلوگیری از اثرگذاری این ویروس بر تیم‌های ورزشی در رویدادهای ورزشی ملی و بین‌المللی و جلوگیری از ایجاد عوارض جسمانی برای آن‌ها و همچنین انتقال ویروس به سایرین، نیازمند تغییرات رفتاری در ارتباطات بین فردی در رویدادها هستیم، این تغییرات رفتاری می‌بایست به‌گونه‌ای باشد که هم بر ایجاد ارتباط خلی ایجاد نکند و هم با خرده‌فرهنگ‌های جامعه ما همخوان باشد، در این راستا دمیر و ستین^۳ (۲۰۲۲)، بایمورداوویچ^۴ (۲۰۲۲)، مک الهنی^۵ (۲۰۲۲) و تیرسون^۶ و همکاران (۲۰۲۲) تعیین پروتکل‌های حفاظتی و محافظت از ورزشکاران در رویدادهای ورزشی را خواستار شدند و سلی^۷ و همکاران (۲۰۲۲) توسعه دانش و آگاهی ورزشکاران را زمینه کنترل رفتارهای بین فردی را به‌منظور کاهش ابتلا به بیماری‌های ویروسی را خواستار شدند. لذا جامعه ورزشی ایران نیز برای حضور در رویدادهای ورزشی باید از

1. Jackson
2. Leithäuser
3. Demir & Cetin
4. Baimurodavich
5. McElheny
6. Terason
7. Sealy

مراحل کدگذاری در پدیدارشناسی شامل:

۱. گام اول: کدگذاری باز^۱
۲. گام دوم: کدگذاری محوری^۲

گام اول: کدگذاری باز

این مرحله بلافاصله بعد از اولین مصاحبه انجام می‌شود؛ به عبارت دیگر، محقق پس از هر مصاحبه شروع به پیدا کردن مفاهیم و انتخاب برچسب‌های مناسب برای آن‌ها و ترکیب مفاهیم مرتبط می‌کند. مراحل کدگذاری باز عبارت است از:

۱. **تحلیل و کدگذاری:** در این مرحله، پژوهشگر باید به کدگذاری همه‌ی رویدادها توجه کند. ممکن است از درون یک مصاحبه یا متن کدهای زیادی استخراج شود؛ ولی وقتی داده‌ها به‌طور مرتب موردبازنگری قرار می‌گیرد کدهای جدید احصاء و کدهای نهایی مشخص می‌شوند.
۲. **جدول کدگذاری باز:** این جدول شامل دو قسمت است، جدول کدهای اولیه‌ی استخراجی از مصاحبه‌ها و جدول طبقه‌های استخراج‌شده از مفاهیم به همراه کدهای مفهومی آن‌ها.

گام دوم: کدگذاری محوری

در مرحله دوم کدگذاری که به آن کدگذاری محوری گفته می‌شود، پژوهشگر یکی از طبقه‌ها را به‌عنوان طبقه محوری انتخاب کرده و آن را تحت عنوان پدیده محوری در مرکز فرایند مورد کاوش قرار داده و ارتباط سایر طبقه‌ها را با آن مشخص می‌کند (کوربین و استراوس^۳، ۲۰۰۸، ۲۹۸).

روایی و پایایی داده‌ها (قابلیت اعتماد تحقیق)

روایی، پاسخ به این سؤال است که آیا چیزی که پژوهشگر در حال مشاهده و بررسی آن است، همان چیزی است که او در حال سنجیدن و اندازه‌گیری آن است؟ در این پژوهش برای بررسی روایی، یافته‌های

پژوهش را برای مشارکت‌کنندگان ارائه و متن نظریه توسط آن‌ها مطالعه و دیدگاه‌های آن‌ها اعمال شده است. در پایان، این پژوهش توسط اساتید مورد مطالعه و بازبینی قرار گرفته و مواردی جهت اصلاح یا تغییر نظریه نهایی بیان شده است. پایایی به گستره تکرارپذیری یافته‌های پژوهش اشاره دارد. یکی از راه‌های نشان دادن پایایی، مطالعه حسابرسی فرایند آن است و یافته‌های آن، زمانی قابل حسابرسی هستند که محقق دیگر بتواند مسیر تصمیم به‌کاررفته توسط محقق در طول مصاحبه را نشان دهد؛ بنابراین پایایی داده‌ها از طریق نشان دادن مسیر تصمیمات خود و همچنین قرار دادن تمامی داده‌های خام، تحلیل‌شده، کدها، مقوله‌ها، فرایند مطالعه، اهداف اولیه و سؤال‌ها در اختیار اساتید قرارداد و با حسابرسی دقیق صاحب‌نظران درستی تمام گام‌های تحقیق مورد تأیید قرار گرفت. علاوه بر این در تحقیق کنونی از روش توافق درون موضوعی برای محاسبه پایایی مصاحبه‌های انجام‌گرفته استفاده شده است. برای محاسبه پایایی مصاحبه با روش توافق درون موضوعی دو کدگذار (ارزیاب)، از یک دانشجوی مقطع دکتری مدیریت ورزشی درخواست شد تا به‌عنوان همکار پژوهش (کدگذار) در پژوهش مشارکت کند؛ آموزش‌ها و تکنیک‌های لازم جهت کدگذاری مصاحبه‌ها به ایشان انتقال داده شد. در هر کدام از مصاحبه‌ها، کدهایی که در نظر دو نفر مشابه هستند با عنوان «توافق» و کدهای غیرمشابه با عنوان «عدم توافق» مشخص شدند. سپس محقق به همراه این همکار پژوهش، سه مصاحبه را کدگذاری کرده و درصد توافق درون موضوعی که به‌عنوان شاخص پایایی تحلیل به کار می‌رود را با استفاده از فرمول زیر محاسبه کرد (کواله^۴، ۱۹۹۶):

$$\text{درصد توافق درون موضوعی} = \frac{\text{تعداد توافقات} \times 100\%}{\text{تعداد کل کدها}}$$

نتایج حاصل از این کدگذاری در جدول ۱ گزارش شده است.

جدول ۱. نتایج بررسی پایایی دو کدگذار

Table 1. The results of the reliability check of two coders

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کل داده‌ها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافقات	پایایی بازآزمون (درصد)
۱	اول	۶۹	۲۷	۱۳	۷۸/۳٪
۲	دوم	۵۵	۲۰	۸	۷۲/۷٪
۳	سیزدهم	۴۱	۱۷	۶	۸۲/۹٪
کل		۱۶۵	۶۴	۲۷	۷۷/۶٪

1. Open Coding
2. Axial Coding
3. Corbin & Strauss

است که از ۶۰٪ بالاتر بوده بنابراین قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها مورد تأیید است. روند کدگذاری و تحلیل مصاحبه‌ها در نرم‌افزار MaxQDA نسخه Pro انجام شده است.

همان‌طور که جدول شماره ۱ نشان می‌دهد، تعداد کل کدهای ثبت‌شده توسط هر دو نفر (محقق و فرد همکاری‌کننده) برابر ۱۶۵، تعداد کل توافقات بین این کدها ۶۴ و تعداد کل عدم توافقات بین این کدها ۲۷ است. پایایی بین دو کدگذار با استفاده از فرمول ذکرشده ۷۷/۶٪

یافته‌های پژوهش

تحلیل وضعیت جمعیت شناختی

جدول ۲. ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه‌های پژوهش

Table 2. Demographic characteristics of research samples

جنسیت		سن		گروه‌ها	
زن	مرد	کمتر از ۲۵ سال	۲۵ تا ۳۵ سال	۳۶ تا ۵۰ سال	بیش از ۵۰ سال
۳۱	۲۵	۶	۳۳	۱۲	۵
۵۵/۳	۴۴/۷	۱۰/۷	۵۸/۹	۲۱/۴	۸/۹
۳۱	۲۵	۶	۳۳	۱۲	۵
۵۵/۳	۴۴/۷	۱۰/۷	۵۸/۹	۲۱/۴	۸/۹

دادن‌ها و در انتها، ارائه راهکارها آورده شده است.

بخش اول: شناسایی چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی
در ابتدا، یک نمونه از مصاحبه‌های انجام‌شده، به همراه کدها و مقوله‌های آن آورده شده است (جدول ۳).

نتایج توصیفی ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نمونه‌های پژوهش (جدول ۲) نشان داد که ۵۵/۳ درصد از افراد شرکت‌کننده در پژوهش زن و ۴۴/۷ درصد مرد هستند. ۱۰/۷ درصد کمتر از ۲۵ سال، ۵۸/۹ درصد ۲۵ تا ۳۵ سال، ۲۱/۴ درصد ۳۶ تا ۵۰ سال و ۸/۹ درصد بالای ۵۰ سال سن داشتند. ۵۵/۳ درصد ورزشکار، ۲۳/۲ درصد مربی، ۳/۶ درصد پزشک و ۱۷/۸ درصد متخصص ورزشی بودند.

تحلیل کیفی:

پژوهش حاضر در سه بخش شناسایی چالش‌ها، شناسایی انواع دست

جدول ۳. نمونه‌ای از کدگذاری اولیه مصاحبه‌ها (مصاحبه دوم)

Table 3. An example of initial coding of interviews (second interview)

کدهای اولیه	شواهد گفتاری
- فرهنگ مشترک - تفاوت قومی - تفاوت زبانی	از بابت ملی که فکر نکنم هیچ مشکلی باشه چون بالاخره بحث ملی یه چیزیه که خوب چون فرهنگ‌ها یکی هستش شاید در قوم و قبیله‌ای و روستایی و شهری یه سری تفاوت‌هایی وجود داشته باشد ولی تفاوت‌هایی که ما باهاش زندگی کردیم و دیدیم یعنی آشکار بوده حالا توی تلویزیون خوب ما قوم‌های مختلفی داریم که تو ایران زندگی می‌کنند اما این تفاوت‌ها خیلی زیاد تو بحث ملی دیده نمیشه چون ما یه جورایی باهاش آشنا هستیم شاید مثلاً ما خیلی با قوم مثلاً لر زبون‌ها یا ترک زبون‌ها ارتباط جدی نداشته باشیم اما به‌رحال دورادور چون داریم تو یک کشور زندگی می‌کنیم و ما ایرانی‌ها ارتباطاتمون تنگاتنگ‌تر هست نسبت به کشورهای دیگه خیلی این جور نیست که مشکلی داشته باشه یا یه جاذبه خاصی داشته باشد که اتفاق خاصی بیفتد بیشتر تفاوت‌ها تو بحث بین‌المللی اتفاق می‌افتد.
- پایبندی به دین اسلام - عدم شناخت اسلام - عدم شناخت مسلمان‌ها	چون مسئله‌ای که وجود دارد ما هم بابت فرهنگمون هم بابت اینکه دین ما اسلام هستش یه سری محدودیت‌ها و ویژگی‌های خاصی دارد و مخصوصاً این که حالا الان نه بالاخره خیلی مسلمون‌ها رو قبلاً نمی‌شناختند اینکه چه اتفاقی باید بیفتد و جوری باهاشون برخورد کنند خوب مسلمان‌ها وقتی رو سکو می‌رفتند چیزهایی تشریفاتی مثل مراسمی که برگزار می‌شد خیلی در جریانش نبودند که باید چه جوری رفتار کنند یه سری اختلالاتی به وجود می‌آمد.
- عدم آشنایی ورزشکاران با قوانین ارتباطی - نبود آداب احترام جایگزین دست دادن	وقتی حضورمون پررنگ‌تر شد تو مسابقات به‌خصوص خانم‌ها وقتی که روی سکو رفتند و خیلی بیشتر نسبت به دوره‌های قبل مدال‌آوری بیشتر شد همین امر باعث شد که هم اون‌ها که رو سکو میره مسلمان‌ها که رو سکو میره یا خانم ایرانی و یا آقای ایرانی رو سکو میره بدونه که باید چه کار کنند هم اون‌ها متوجه شدند که چه برخوردی با ما داشته باشند به‌طور مثال قضیه دست دادن که خوب توی هند خیلی خیلی مرسوم است رو سکو که خوب اون کسی که اهدای مدال می‌کند یا گلی تقدیم اون ورزشکاری که مدال آورده می‌کند باید دست داده بشه یعنی اون جزء فرهنگ غیر ایرانی و غیر اسلامی وجود دارد یک فرهنگ خاصی وجود دارد اما اوایل همیشه مشکل پیش می‌آمد بعضی مواقع حالا دستی داده میشد خیلی هم مشکلات به وجود می‌آمد این وسط نمی‌دونستیم باید چه کار کنیم به‌عنوان ورزشکار اون کسی که داره اهداء مدال می‌کنه اولش باعث تعجب میشه چرا باید دست داده نشه چون نمی‌دونستند هیچ تصویری از اسلام و بحث محرم و نا محرم نداشتند ولی کم کم وقتی این رو سکو رفتند بیشتر شد حالا مسئولینی که ذی‌ربط بودن هم از اون سمت هم از این سمت دو تاشون باهمدیگه تعاملاتی داشتند توضیح‌ها داده شد توجیهاتی شدند.

کدهای مفهومی و مقولات آورده شده است.

در مرحله بعد، چند کد مفهومی تبدیل به یک مقوله می‌شود. در جدول زیر (جدول ۴) قسمت کوچکی از نتایج کدگذاری باز براساس

جدول ۴. کدگذاری ثانویه و شکل‌دهی مقولات چالش‌های آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی

Table 4. Secondary coding and formation of categories of interpersonal communication etiquette challenges in international sports events

مقوله‌ها	ویژگی‌های استخراج‌شده از گزاره‌های کلامی (مفاهیم)
فرهنگی-اجتماعی	۱. دین
	۲. مذهب
	۳. تفاوت‌های قومی
	۴. تفاوت زبانی
ارزشی	۵. همسو نبودن ارزش‌ها
	۶. دوگانگی ارزش‌ها
	۷. تغییر ارزش‌ها
	۸. حاکمیت ملاحظات شخصی
آموزشی	۹. عدم آموزش صحیح ارتباطات در آموزش و پرورش
	۱۰. عدم آموزش صحیح ارتباطات در خانواده‌ها
	۱۱. عدم آموزش صحیح در خصوص تشریفات رویدادها به ورزشکاران
	۱۲. عدم آموزش صحیح در خصوص تشریفات رویدادها به برگزارکنندگان
	۱۳. عدم آموزش زبان انگلیسی به ورزشکاران و کادر فنی تیم‌ها
	۱۴. عدم آموزش مدیران فدراسیون‌های جهانی در خصوص تفاوت‌های فرهنگی کشورها
ارتباطی	۱۵. تنوع آداب ارتباطی در کشورهای مختلف
	۱۶. تفسیرهای متنوع در خصوص آداب ارتباطی
بهداشتی	۱۷. تجربه بیماری کرونا و ترس از بیماری با تماس بدنی
	۱۸. عدم یکپارچگی آداب ارتباطی به دلیل عادت به دست ندادن در دوران کرونا

۱۸ چالش و ۵ مقوله از جمله چالش‌های آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی است.

بخش دوم: شناسایی انواع آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی
در ابتدا، انواع آداب ارتباط بین فردی رویدادهای بین‌المللی ورزشی در

جدول ۵. انواع آداب ارتباط بین فردی رویدادهای بین‌المللی ورزشی

Table 5. Types of interpersonal communication etiquette of international sports events

انواع آداب ارتباطی	فراوانی	درصد فراوانی
۱. سلام فیلیپینی	۲۸	۱۷/۵
۲. ساعد ضربدری	۱	۰/۶
۳. سلام هندی	۱۱	۶/۹
۴. تعظیم کردن	۱۸	۱۱/۲
۵. دست دادن یونانی	۱۳	۸/۱
۶. دست دادن با مشت	۳۲	۲۰
۷. سلام دوستانه	۲۲	۱۳/۷
۸. سلام تایلندی	۹	۵/۶
۹. سلام نظامی	۳	۱/۹
۱۰. سلام V	۲	۱/۲
۱۱. پیشاهنگی	۱	۰/۶
۱۲. سلام اندونزی	۱	۰/۶
۱۳. دست دادن با بازو	۶	۳/۷
۱۴. هاوایی	۲	۱/۲
۱۵. مالزی	۵	۳/۱
۱۶. دست دادن با مج	۴	۲/۵
۱۷. سلام کونگ‌فو	۱	۰/۶
۱۸. برخورد پاها	۱	۰/۶
۱۹. مجموع ^۱	۱۶۰	۱۰۰

۱. هر کدام از ورزشکاران، یک تا سه مورد از انواع سلام دادن در رویدادهای ورزشی را معرفی کردند.

در این پژوهش ۱۹ مدل آداب ارتباط بین فردی شناسایی شد که بیشترین فراوانی از بین انواع آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی شامل دست دادن با مشت (۲۰ درصد) و سلام فیلیپینی (۱۷/۵ درصد) است.

در ادامه، دلایل استفاده از انواع آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی در جدول ۶ آورده شده است. ۱۸۹ کدباز از مصاحبه‌های انجام‌شده استخراج شد. کدهای شناسایی‌شده در قالب مقوله‌های فرعی و اصلی قرار داده شدند.

جدول ۶. دلایل استفاده از انواع آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی

Table 6. Reasons for using various interpersonal communication etiquettes in international sports events

مفاهیم	مقوله‌های فرعی	مقوله‌های اصلی
۱. حس خوبی	۱. ادای احترام	۱. رفتار احترام‌آمیز
۲. پیشگیری از بیماری مسری	۲. نمایش ادب	۲. رعایت بهداشت
۳. اجتناب از تماس فیزیکی	۳. ارادت و تواضع	۳. توجه به ارزش‌های فرهنگی
۴. روش روتین و عادی	۴. پیشگیری از انتقال آلودگی و بیماری	۴. انتقال احساس دوستی
۵. ریشه قدیمی	۵. رعایت بهداشت فردی	۵. اصالت رفتار
۶. تناسب با اولین کشور برگزارکننده المپیک	۶. احترام به محدودیت‌های اعتقادی	۶. انتقال ارزش‌های المپیک
۷. سهولت انتقال احساسات	۷. احترام به محدودیت‌های فرهنگی	۷. اجرای مطلوب
۸. حس دوستی و صمیمیت	۸. انتقال انرژی مثبت	
۹. تناسب باریشه‌های ارتباط اجتماعی در المپیک	۹. احساس خوب	
۱۰. برقراری دوستی و جلوگیری از جنگ	۱۰. انتقال حس دوستی و صمیمیت	
۱۱. مناسب برای زنان و مردان	۱۱. رایج بودن	
۱۲. مناسب برای همه انسان‌ها	۱۲. اصیل بودن	
۱۳. جلوگیری از انتقال بیماری	۱۳. قدمت داشتن	
۱۴. حس دوستی و احترام	۱۴. مقبولیت جهانی	
۱۵. انتقال حس دوستی و احترام به حریف	۱۵. تناسب با میانی و مفاهیم المپیک	
۱۶. شیک و زیبا بودن	۱۶. نمایش همبستگی	
۱۷. انتقال احترام و دوستی	۱۷. نمایش قدرت	
۱۸. ساده‌ترین نوع و راحت‌ترین نوع احترام	۱۸. زیبایی	
۱۹. در دنیای ورزش جاف‌تاده	۱۹. سادگی	
۲۰. قدیمی و با اصالت	۲۰. راحت بودن	
۲۱. احساس نزدیکی و دوستی بین افراد		
۲۲. نشان دادن احترام به حریف		
۲۳. قدیمی و با اصالت		
۲۴. احساس نزدیکی و دوستی بین افراد		
۲۵. نشان دادن احترام به حریف		
۲۶. مبتنی بر فرهنگ کشور		
۲۷. ارتباط فیزیکی کم		
۲۸. پیشگیری از سرایت بیماری		
۲۹. انتقال محبت		
۳۰. عدم ارتباط فیزیکی		
۳۱. رعایت مسائل بهداشتی		
۳۲. انتقال احساسات و عواطف		
۳۳. حداقل تماس جسمی		
۳۴. قابل استفاده برای زنان و مردان		
۳۵. کاهش نگرانی زنان ورزشکار		
۳۶. ارتباط ایمن		
۳۷. حفظ احترام و دوستی		
۳۸. موارد ایمنی در شرایط همه‌گیری		
۳۹. مقبولیت بالا		
۴۰. عرف و عادت		
۴۱. مناسب برای مردان		
۴۲. فرهنگ مرسوم		
۴۳. احترام‌آمیز بودن		
۴۴. تواضع و منش گرم و انسانی مقابل فرد		
۴۵. مقبولیت جهانی		
۴۶. همگرایی انسانی		
۴۷. اجتناب از تماس بدنی		
۴۸. نمادی از آرزوی خوب قلبی و ارادت		

مفاهیم	مقوله‌های فرعی	مقوله‌های اصلی
۴۹. نمادی از دوستی و صمیمیت		
۵۰. نمادی از خوشامدگویی و احترام به ذات الهی انسان‌ها		
۵۱. ایجاد انگیزه و آرزوی پیروزی و ایجاد امید		
۵۲. انتقال سریع احساسات و هیجانات		
۵۳. انتقال احترام بدون تماس بدنی		
۵۴. مناسب برای بانوان ایرانی		
۵۵. مناسب برای شرایط کرونا		
۵۶. انتقال محبت و دوستی		
۵۷. مناسب برای زنان و مردان		
۵۸. تواضع و فروتنی		
۵۹. همخوانی با آداب و رسوم کشور		
۶۰. تواضع و دوستی		
۶۱. مدل جافتاده در جهان		
۶۲. پاسداشت آیین پیشاهنگی		
۶۳. پیشینه ذهنی مثبت		
۶۴. ترکیبی از حس نظم و تفکر و نوع دوستی		
۶۵. بیان احساسات قلبی		
۶۶. احترام و خشوع		
۶۷. تواضع و خشوع		
۶۸. رعایت حداقل فاصله در شرایط پاندمی		
۶۹. آسانی اجرا		
۷۰. احترام به فرد یا گروه مقابل		
۷۱. رعایت کامل موازین اعتقادی		
۷۲. رعایت موارد بهداشتی و ایمنی		
۷۳. قابل استفاده برای همه ادیان و جنسیت		
۷۴. رعایت ایمنی		
۷۵. انتقال احساس احترام		
۷۶. آسوترین نوع سلام		
۷۷. برای هرکسی می‌تونه راحت باشه		
۷۸. با کمترین تماس		
۷۹. کمترین تماس بدنی		
۸۰. نشانی از همبستگی اجتماعی و قدرت		
۸۱. رعایت بهداشت		
۸۲. اجتناب از تماس بدنی		
۸۳. انرژی مثبت برای قدردانی		
۸۴. عرض ارادت		
۸۵. دعای خیر در فرهنگ‌های مختلف		
۸۶. مناسب برای زن و مرد		
۸۷. مناسب استفاده برای مسلمانان		
۸۸. مناسب باورهای اعتقادی		
۸۹. اجتناب از تماس بدنی		
۹۰. انتقال مفهوم احترام		
۹۱. حس تواضع و فروتنی		
۹۲. صمیمیت		
۹۳. کمترین تماس بین فردی		
۹۴. حس احترام و ادب		
۹۵. حس دوستانه و صمیمیت		
۹۶. مرسوم		
۹۷. سریع‌تر و راحت‌تر		
۹۸. حداقل تماس		
۹۹. سریع و آسان		
۱۰۰. ابراز محبت		
۱۰۱. حس بی‌ریایی و صمیمیت		
۱۰۲. سریع‌تر		
۱۰۳. محدودیت اعتقادی		

مفاهیم	مقوله‌های فرعی	مقوله‌های اصلی
۱۰۴. پرهیجان		
۱۰۵. شیک		
۱۰۶. بهداشتی و عاری از آلودگی		
۱۰۷. حفظ فاصله		
۱۰۸. رابطه غیررسمی		
۱۰۹. شوق دیدار		
۱۱۰. آسودن‌ترین نوع سلام		
۱۱۱. بدون تماس بدنی		
۱۱۲. مناسب اعتقادات مذهبی کشورهای و ادیان مختلف		
۱۱۳. عدم تماس بدنی		
۱۱۴. مناسب برای زنان و مردان		
۱۱۵. عادت قبلی و قدیمی		
۱۱۶. بدون تماس فیزیکی		
۱۱۷. حس پیروزی و قدرت		
۱۱۸. اجتناب از تماس بدنی		
۱۱۹. احترام متقابل		
۱۲۰. فارغ از جنسیت و نژاد		
۱۲۱. بدون انتقال آلودگی و بیماری		
۱۲۲. ابراز محبت و القاء دوست داشتن		
۱۲۳. در اکثر کشورها و نژادها مرسوم است		
۱۲۴. مناسب برای حفظ سلامتی		
۱۲۵. حس دوستی و محبت		
۱۲۶. ارتباط و حس خوب دوستی		
۱۲۷. حس اعتماد به نفس و قدرت		
۱۲۸. پخش کمتر آلودگی		
۱۲۹. برقراری ارتباط		
۱۳۰. احساس همبستگی و قدرت		
۱۳۱. ادب و احترام		
۱۳۲. پیوند و احترام قوی		
۱۳۳. عمومیت و رایج بودن		
۱۳۴. احترام گذاشتن به اعتقادات		
۱۳۵. احترام به شخصیت رقیب		
۱۳۶. احساس صمیمیت و دوستی		
۱۳۷. عمومیت و رایج بودن		
۱۳۸. احترام گذاشتن		
۱۳۹. احساس صمیمیت و دوستی		
۱۴۰. همبستگی		
۱۴۱. اعتقادات مذهبی		
۱۴۲. حالت صمیمی		
۱۴۳. راحتی اجرا		
۱۴۴. مرسوم بودن		
۱۴۵. ارتباط طبیعی و ساده		
۱۴۶. حس مثبت		
۱۴۷. سادگی و رایج بودن		
۱۴۸. احترام بیشتر به فرد مقابل		
۱۴۹. بهداشتی		
۱۵۰. سادگی و راحت بودن		
۱۵۱. سابقه ورزشی		
۱۵۲. پیشگیری از بیماری		
۱۵۳. پیشگیری از انتقال بیماری واگیردار		
۱۵۴. حس صمیمیت		
۱۵۵. ادای احترام و ادب		
۱۵۶. بدون نیاز به تماس فیزیکی		
۱۵۷. ادای احترام و ارزش به فرد مقابل		
۱۵۸. حس مهربانی		
۱۵۹. تواضع		
۱۶۰. انرژی مثبت		
۱۶۱. ارزش قائل شدن		
۱۶۲. احترام به حریف		
۱۶۳. حس ادب و احترام		

مفاهیم	مقوله‌های فرعی	مقوله‌های اصلی
۱۶۴. رایج بودن		
۱۶۵. جلوگیری از بیماری		
۱۶۶. آلوده نشدن		
۱۶۷. جلوگیری از تماس فیزیکی		
۱۶۸. دوستانه و زیبا		
۱۶۹. ساده‌ترین و راحت‌ترین		
۱۷۰. احساس همبستگی		
۱۷۱. رعایت فاصله		
۱۷۲. حفظ شئون اسلامی		
۱۷۳. جلوگیری از بیماری		
۱۷۴. حس دوستانه		
۱۷۵. حفظ شئون اسلامی		
۱۷۶. احترام به عقاید دیگر کشورها		
۱۷۷. فاصله رعایت شده		
۱۷۸. ادب و احترام		
۱۷۹. فاصله اجتماعی و بهداشت فردی		
۱۸۰. تواضع		
۱۸۱. حس دوستی و احترام		
۱۸۲. جلوگیری از بیماری		
۱۸۳. حس خوب		
۱۸۴. صمیمیت و دوستی		
۱۸۵. فاصله اجتماعی		
۱۸۶. معذوریت اعتقادی		
۱۸۷. فرهنگ اسلامی		
۱۸۸. انتقال انرژی مثبت		

۱۸۸ کدباز (مفاهیم)، ۲۰ مقوله فرعی و ۷ مقوله اصلی از جمله دلایل انتخاب آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای ورزشی از دید مصاحبه‌شوندگان است.

بخش سوم: راهکارهای آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی

جدول ۷. کدگذاری ثانویه و شکل‌دهی مقولات راهکارهای آداب ارتباط بین فردی رویدادهای بین‌المللی ورزشی

Table 7. Secondary coding and shaping of the categories of interpersonal communication etiquette solutions for international sports events

مقوله‌ها	ویژگی‌های استخراج‌شده از گزاره‌های کلامی (مفاهیم)
الگو گرفتن	۱. الگو گرفتن از ورزش‌های سنتی
	۲. الگو بودن ورزشکاران قهرمان
	۳. صحنه‌گذاری ورزشکاران قهرمان
	۴. الگو گرفتن آداب ارتباطی از ورزش‌های رزمی
آموزشی	۵. آموزش آداب ارتباطات به ورزشکاران قبل از اعزام
	۶. آموزش فلسفه و چرایی برقراری ارتباط به ورزشکاران
	۷. به‌روز نمودن آموزش‌های مرتبط با نحوه ارتباط به ورزشکاران
مدیریتی	۸. انجام مکاتبات با فدراسیون‌های جهانی به‌منظور معرفی سبک جدید ارتباطی ایرانی
	۹. تمرین نمادهای ارتباطی در رویدادهای داخلی
	۱۰. انجام پژوهش‌های علمی
ویژگی‌های الگوی پیشنهادی	۱۱. تدوین الگوی مشترک برای همه‌ی رشته‌ها
	۱۲. تدوین الگوی مناسب برای هر دو گروه ورزشکاران زن و مرد
	۱۳. ارائه الگو بدون نیاز به تماس بدنی
رسانه‌ای	۱۴. ارائه الگو متناسب با ارزش‌های فرهنگی و مذهبی
	۱۵. استفاده از رسانه‌های مختلف برای معرفی الگوی پیشنهادی
	۱۶. ساخت فیلم‌های کوتاه برای معرفی الگوی پیشنهادی
	۱۷. استفاده از ظرفیت‌های فضای مجازی برای معرفی الگوی پیشنهادی

نتایج نشان داد که ۱۷ راهکار در قالب ۵ مقوله اصلی از دید مصاحبه‌شوندگان وجود دارد.

گام دوم: کدگذاری محوری

مدل مفهومی پژوهش حاضر در شکل ۱ نشان داده شده است.

چالش‌ها:	راهکارها:
• فرهنگی - اجتماعی	• الگو گرفتن
• ارزشی	• آموزشی
• آموزشی	• مدیریتی
• ارتباطی	• ویژگی‌های الگوی پیشنهادی
• بهداشتی	• رسانه‌ای

شکل ۱. شناخت چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پساکرونا

Figure 1. Recognizing the challenges of interpersonal communication etiquette in international sports events and providing optimal solutions in the post-Corona era

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر شناخت چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پساکرونا است. نتایج نشان داد که چالش‌های آداب ارتباط بین فردی رویدادهای بین‌المللی ورزشی شامل چالش‌های فرهنگی - اجتماعی، ارزشی، آموزشی، ارتباطی و بهداشتی است. همچنین نتایج نشان داد که ۱۹ مدل ارتباطی در بین ورزشکاران وجود دارد که به دلایل عمده‌ای نظیر رفتار احترام‌آمیز، رعایت بهداشت، توجه به ارزش‌های فرهنگی، انتقال احساس دوستی، اصالت رفتار، انتقال ارزش‌های المپیک و اجرای مطلوب، این آداب انتخاب شده‌اند. همچنین راهکارهای مطلوب در زمینه آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی شامل الگو گرفتن، آموزشی، مدیریتی، ویژگی‌های الگوی پیشنهادی و رسانه‌ای بود. همچنین چالش‌های آداب ارتباط بین فردی رویدادهای بین‌المللی ورزشی فرهنگی - اجتماعی (دین، مذهب، تفاوت‌های قومی و تفاوت زبانی)، چالش‌های ارزش (همسو نبودن ارزش‌ها، دوگانگی ارزش‌ها، تغییر ارزش - ها و حاکمیت ملاحظات شخصی)، چالش‌های آموزشی (عدم آموزش صحیح ارتباطات در آموزش و پرورش، عدم آموزش صحیح تشریفات رویدادها به ورزشکاران، عدم آموزش صحیح در خصوص تشریفات رویدادها به برگزارکنندگان، عدم آموزش زبان انگلیسی به ورزشکاران و کادر فنی تیم‌ها و عدم آموزش مدیران فدراسیون‌های جهانی در خصوص تفاوت‌های فرهنگی کشورها)، چالش‌های ارتباطی (تنوع آداب ارتباطی در کشورهای مختلف و تفسیرهای متنوع در خصوص آداب ارتباطی) و چالش‌های بهداشتی (تجربه بیماری کرونا و ترس از بیماری با تماس

بدنی و عدم یکپارچگی آداب ارتباطی به دلیل عادت به دست دادن) بود. به‌طور کلی چالش‌های شناخته شده در پژوهش حاضر نشان از محدودیت‌هایی برای برقراری ارتباط در فرهنگ و جامعه ایرانی دارد مانند حرام بودن دست دادن با نا محرم و عدم مشروعیت برقراری ارتباط نزدیک با نامحرم و ... که این عوامل باعث ایجاد تفاوت‌های ارزشی بین کشور ما یا برخی کشورهای مسلمان با سایر کشورها شده است. با این حال با شناخت بیشتر جامعه بین‌الملل از دین اسلام، این محدودیت‌ها به‌عنوان بی‌احترامی شناخته نمی‌شود، اما ورزشکاران کشور ما برای ادای احترام به دیگران دچار مشکل می‌شوند و به دلیل عدم آموزش در زمینه روند ادای احترام، اغلب دچار سرخوردگی و احساس نامطلوب می‌شوند. با این حال با آموزش مناسب و افزایش آگاهی ذهنی می‌توان به شیوه درست ادای احترام کرد و احساس خوب و مثبت و نزدیکی فرهنگی را انتقال داد. با این حال ایجاد وحدت رویه در زمینه خط و مشی‌های مناسب برای برقراری ارتباط شایسته و تلاش برای آموزش مطلوب و شایسته ورزشکاران می‌تواند زمینه برون رفت از این چالش‌ها را فراهم آورد. با این حال خان و همکاران (۲۰۲۱) و آریف و همکاران (۲۰۲۱) صحنه رقابت‌های ورزشی را برای معرفی شرایط فرهنگ و اجتماعی ملل معرفی کردند و عنوان کردند که فرایند ادای احترام و نحوه ارتباطات بین فردی می‌تواند به ارتقاء جایگاه فرهنگی اجتماعی ملل در ذهن دیگران بیانجامد. در این راستا صحنه‌های ورزشی بین‌المللی می‌تواند زمینه شایسته‌ای برای نمایش و معرفی فرهنگ اسلامی - ایرانی کشورمان باشد و بر اساس نظر خان و همکاران (۲۰۲۱) می‌توان از رویدادهای ورزشی در این زمینه استفاده و بهره برد. با این حال آریف و همکاران (۲۰۲۱) معتقدند ورزشکاران در رویدادهای ورزشی می‌بایست به فرهنگ و هنجارهای اجتماعی کشور خویش علاقمند باشند و نمایش آن را برای خویش افتخار بدانند اما بهره‌گیری از ورزشکاران تغییر تابعیت داده در برخی کشورها صحنه‌های رقابت را فقط به صحنه کسب مدال تغییر داده تا مکانی برای نمایش فرهنگ‌ها. با این حال کشورمان با بهره‌گیری از ورزشکاران متعهد و میهن‌دوست می‌تواند از صحنه رقابت‌های بین‌المللی در جهت نمایش فرهنگ و هنجارهای اجتماعی کشورمان بهره ببرند. لذا همسو بودن نتایج می‌تواند به دلیل گستردگی رویدادهای ورزشی، پرمخاطب بودن و حضور قدرتمند رسانه‌ها در رویدادهای ورزشی باشد که آن را به محلی مهم برای حضور فرهنگ‌ها تبدیل کرده است.

همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد که راهکارهای مطلوب در زمینه آداب ارتباط بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی شامل الگو گرفتن (الگو گرفتن از ورزش‌های سنتی، الگو بودن ورزشکاران قهرمان، صحنه‌گری ورزشکاران قهرمان و الگو گرفتن آداب ارتباطی از ورزش‌های رزمی)، آموزشی (آموزش آداب ارتباطات به ورزشکاران قبل از اعزام، آموزش فلسفه و چرایی برقراری ارتباط به ورزشکاران و به‌روز نمودن آموزش‌های مرتبط با نحوه ارتباط به ورزشکاران)، مدیریتی (انجام مکاتبات با فدراسیون‌های جهانی به‌منظور معرفی سبک جدید ارتباطی ایرانی، تمرین نمادهای ارتباطی در رویدادهای داخلی و انجام پژوهش -

و فیزیکی توانایی انجام یک رفتار خاص را داشته باشند، محیط اطراف آن‌ها نیز باید این رفتار را تسهیل کند و فرآیندهای روانی افراد هم می‌بایست به این رفتار انرژی داده و آن‌ها را در مسیر مشخصی هدایت کند (میشی،^۲ ۲۰۲۰). به عقیده پژوهشگران این پژوهش و بر اساس یافته‌ها، می‌توان از این مدل برای بهبود ارتباطات بین فردی در رویدادها بهره گرفت و لذا الگو قرار دادن ورزشکاران باتجربه‌تر و مربیان می‌تواند به‌عنوان انگیزه آموزشی مورد استفاده قرار گیرد و تصاویر آموزشی مناسب در منظر دید ورزشکاران قرار گیرد تا ذهن آنان به سمت ویژگی‌های رفتاری جدید سوق پیدا کند.

در این راستا چارچوب EAST (گروه بینش‌های رفتاری، ۲۰۱۴) تأکید می‌کند که انجام یک رفتار زمانی تسهیل می‌شود که رفتار ساده، جذاب، اجتماعی و به‌موقع باشد و لذا تشویق به رعایت فاصله مناسب و همچنین عدم دست دادن و دست گذاشتن روی سینه می‌تواند به‌عنوان یک رفتار اجتماعی و جذاب، ذهن ورزشکاران و مربیان را به استفاده از این رفتار ترغیب کند. با این حال نکته مشترک میان این چارچوب‌ها این است که همه اشاره دارند که آموزش و اطلاعات به‌تنهایی کافی نیستند؛ ما برای تغییر یک رفتار، می‌بایست محیط فیزیکی و اجتماعی و ادراک و ذهنیت را نیز اصلاح کنیم. در این راستا الگو قرار دادن افراد باتجربه، تشویق از جانب مدیران و پیشکسوتان و به‌کارگیری رسانه‌ها می‌تواند در ایجاد ارزش‌ها و خرده‌فرهنگ‌های مناسب و شایسته اثرگذار باشد. از طرفی مدیر و رهبر یک کاروان اگر در مورد یک رفتار جمعی مطلوب و مبتنی بر منفعت گروهی به‌روشنی صحبت کند و دیگران نیز آن را تکرار کنند، احتمال همکاری سایرین بیشتر می‌شود. درواقع، اطلاع‌رسانی و حمایت صحیح از جانب مدیران و سرپرستان کاروان نظر سایر ورزشکاران را جلب می‌کند، هنجارهای اجتماعی را پایه‌گذاری می‌کند و ورزشکاران را تشویق می‌کند که نسبت به انجام این رفتار متعهد باشند. همچنین اطلاع‌رسانی قوی در مورد یک راهبرد مشترک برای مقابله با بیماری، پیروی از رفتارهای تجویز شده را تقویت می‌کند. هویت گروهی قوی که در آن رفتار بیشتر مربوط به (ما) است نه (من) و (شما) علاقه به پاسخ‌دهی گروهی را بیشتر می‌کند. از سویی و بر اساس یافته‌ها، شیوه پوشش دهی هنجارها و ارزش‌ها در رسانه‌ها نیز حائز اهمیت است؛ زیرا نشان دادن میزان علاقه و تلاش برای پیروی از راه‌حل‌های تجویز شده از سوی صاحب‌نظران برای توسعه هنجارها مهم و مفید است. رسانه‌ها درهای جدیدی به روی اطلاع‌رسانی گشوده‌اند و انتشار سریع اطلاعات را تسهیل کرده‌اند. رسانه‌ها در تقویت رفتارهای شایسته و فرهنگی نیز نقش دارند و پیام‌هایی که یک ضرورت اخلاقی را نشر می‌دهند تا سایرین را به انجام یک عمل خاص تشویق کنند و آن‌هایی که واکنش‌های هیجانی قوی برمی‌انگیزند بیشتر احتمال دارد که به اشتراک گذاشته شوند. در این راستا تیرسون و همکاران (۲۰۲۲) و مک الهنی (۲۰۲۲) بهره‌گیری از

های علمی)، رسانه‌ای (استفاده از رسانه‌های مختلف برای معرفی الگوی پیشنهادی، ساخت فیلم‌های کوتاه برای معرفی الگوی پیشنهادی و استفاده از ظرفیت‌های فضای مجازی برای معرفی الگوی پیشنهادی) و ویژگی‌های الگوی پیشنهادی (تدوین الگوی مشترک برای همه‌ی رشته‌ها، تدوین الگوی مناسب برای هر دو گروه ورزشکاران زن و مرد، ارائه الگو بدون نیاز به تماس بدنی و ارائه الگو متناسب با ارزش‌های فرهنگی و مذهبی) بود. در این راستا فورتی و همکاران (۲۰۲۱) بیان کردند که تیم‌های ورزشی باید در زمینه الگوهای فرهنگی، اجتماعی و رفتاری آموزش لازم را دریافت کنند و رفتارهای خارج از هنجار خود را کنترل کرده و کاهش دهند. مارتین نیز از جمله وظایف رهبران تیم‌ها را خط و مشی‌گذاری در جهت رعایت رفتارهای فرهنگی و اجتماعی مطابق با هنجارهای ملی معرفی می‌کند. در عین حال سلی و همکاران (۲۰۲۲) نیز بر آموزش تیم‌های ورزشی در جهت بهبود شاخص‌های سلامتی و فرهنگی تأکید دارند. همسو بودن نتایج به دست آمده در پژوهش حاضر با نتایج فورتی و همکاران (۲۰۲۱) و سلی و همکاران (۲۰۲۲) را می‌توان به اهمیت فرایند آموزش به‌ویژه برای ورزشکاران کم تجربه و جوان نسبت داد. برای این ورزشکاران در کنار برنامه‌های تمرینی و آماده‌سازی باید از برنامه‌های آموزشی و فرهنگی نیز استفاده کرد تا نمایندگان شایسته‌ای فرهنگ و هنجارهای ملی کشورمان در صحنه‌های بین‌المللی باشند. با این حال برای اثربخشی مناسب راهکارهای برقراری ارتباط و برای پیشرفت در این زمینه به چندین اهرم رفتاری از جمله نفوذ اجتماعی، راحت بودن استفاده از ابزار، هشدار دادن و نشانه‌گذاری برای جلب توجه نیاز داریم (ابرامسون^۱، ۲۰۱۶). شواهد حاصل از چندین پژوهش، از جمله کارآزمایی‌های کنترل شده، نتایج مهمی را در اختیار ما قرار می‌دهند. این پژوهش‌ها حاکی از آن‌اند که اگرچه آموزش دادن و اطلاع‌رسانی‌ها در تغییر عادات‌ها نقش دارند اما کافی نیستند. تغییر رفتار مستلزم این است که محیط فیزیکی و اجتماعی توجه افراد را به یک رفتار خاص جلب کند، انجام آن رفتار را راحت سازد و آن را به‌عنوان یک هنجار اجتماعی تقویت نماید. ارسال پیام‌هایی که اشاره به انزجار دارند مؤثر هستند، اما هدف اصلی این نوع مداخلات این است که توجه را جلب کنند و پیروی از دستورالعمل‌های ارائه شده را برایشان راحت سازند. در این راستا زمانی که بر اساس فرهنگ و آداب اسلامی-ایرانی به این نتیجه می‌رسیم که برای برقراری ارتباط دست گذاشتن روی سینه نشانه دوستی، احترام و منزلت است و می‌تواند به‌عنوان ابزار ارزشمند برای جلوگیری از دست دادن مورد استفاده قرار گیرد، می‌توان با استفاده از آموزش‌های رفتاری، تصویری و کلامی ورزشکاران را به استفاده از این الگو در ارتباطات بین‌المللی ترغیب کرد. در این راستا می‌توان گفت که چرخه تغییر رفتار بر اساس یک مدل سه مؤلفه‌ای شکل گرفته است؛ این سه مؤلفه عبارت‌اند از: توانایی، فرصت و انگیزه. طبق این مدل، افراد باید از نظر روان‌شناختی

برنامه‌های آموزشی را لازمه توسعه دانش در زمینه رفتارهای های شایسته عنوان کردند و رسانه‌ها را به‌عنوان ابزار آموزشی کارآمد معرفی کردند. لذا به دلیل توسعه رسانه‌ها در کشور و همچنین امکان بهره‌گیری از رسانه‌های آموزشی برای توسعه دانش فرهنگی ورزشکاران، می‌توان همسو با تیرسون و همکاران (۲۰۲۲) و مک‌الهنی (۲۰۲۲) از رسانه‌های استفاده بیشتر و مطلوب‌تری برای توسعه دانش فرهنگی، اجتماعی و ارتباطی ورزشکاران برد.

باین‌حال و به‌طورکلی پژوهش حاضر به بررسی و شناخت چالش‌های آداب ارتباطات بین فردی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و ارائه راهکارهای مطلوب در دوران پسا کرونا پرداخت و چالش‌هایی را برای بررسی ارتباطات مناسب عنوان کرد و در ارائه راهکارهای برون‌رفت و مطلوب نیز پیشنهاد به استفاده از آداب فرهنگی دست روی سینه گذاشتن به‌جای دست دادن و رعایت فاصله مناسب دارد. دست راست‌روی قلب که هم نماد ارتباطی مناسبی با توجه به فرهنگ و آداب ایرانی اسلامی دارد و هم می‌تواند در مجامع بین‌المللی قابل‌پذیرش باشد. از سوی دیگر، مسائل بهداشتی در آن رعایت شده است. در این راستا وراسین^۱ و همکاران (۲۰۲۲) توجه به بهداشت دست و جلوگیری از انتقال بیماری را راه دست را هشدار دارند. این در حالی است که در دنیا روش‌های بسیاری برای ادای سلام و احترام وجود دارند که باعث انتقال عوامل بیماری‌زا نمی‌شوند، در بسیاری فرهنگ‌ها، انگشتان رو به بالا، کف دودست را به هم می‌چسبانند و تعظیم کوتاهی می‌کنند که معرف‌ترین مثالش ناماسته هندوها است. در ساموآ برای خوشامدگویی ابروها را بالا می‌برند و لبخند بزرگی می‌زنند. در کشورهای اسلامی،

گذاشتن دست روی سینه روش محترمانه برای خوشامدگویی به فردی است که نمی‌خواهید او را لمس کنید. نمونه دیگر علامت شاکا در هاوایی است که موج‌سواران آمریکایی آن را رایج کرده‌اند، سه انگشت میانی جمع و انگشت کوچک و شست باز همراه با حرکت دست به عقب و جلو. لذا لمس کردن دیگران همیشه مهم نبوده است. در نیمه اول قرن بیستم، بسیاری روانشناسان اعتقاد داشتند ابراز محبت به کودکان رفتاری احساسی است که هیچ هدف خاصی ندارد. آن‌ها عقیده داشتند ابراز علاقه، خطر شیوع بیماری را زیاد می‌کند و می‌تواند باعث مشکلات روانی در بزرگ‌سالی شود (نلسون، ۲۰۲۲).

وال کرتیس در کتابی با عنوان «نگاه نکن، دست نزن»، می‌نویسد یک دلیل احتمالی دوام دست دادن و بوسیدن گونه‌ها به‌عنوان خوشامد می‌تواند این باشد که نشان می‌دهد طرف مقابل به‌قدری مورد اعتماد است که خطر انتقال میکروب‌هایش نادیده گرفته می‌شود. به همین دلیل این نوع خوشامدگویی‌ها در طول تاریخ برحسب میزان نگرانی از بهداشت عمومی، رایج یا کنار گذاشته می‌شوند. علی‌رغم این‌گونه پرهیزها و مخالفت‌ها، دست دادن در قرن بیستم به سمبل جهانی و انکارناپذیر خوشامدگویی شغلی بدل شد. بررسی‌های علمی نشان داده‌اند که خوب دست دادن همان بخشی از مغز را فعال می‌کند که دیگر محرک‌های پاداش مثل غذا، نوشیدنی حتی رابطه جنسی خوب. باین‌حال طبق دستورالعمل دولت آمریکا، پس از بازگشایی نیز رعایت فاصله اجتماعی مدتی طولانی برقرار خواهد ماند، مخصوص برای افراد آسیب‌پذیر مانند سالمندان و افرادی که بیماری‌های زمینه‌ای مانند بیماری ریوی، چاقی یا دیابت دارند. امید می‌رود که جامعه ایرانی بافرهنگ غنی خود و ارزش‌های فرهنگی اجتماعی بالا، با رعایت هنجارهای اخلاقی جهانی سعی در اثرگذاری و انتقال فرهنگ ناب خود کند.

Reference

- Aamir Khan., & Wisal, A. (2012). Leader's Interpersonal Skills and Its Effectiveness at different Levels of Management. *International Journal of Business and Social Science*. 3(4), a 297-30.
- Abbasi, T., Fani, Ali A. (2005). Examining the relationship between self-awareness skills, knowledge of interpersonal relationships, environmental knowledge and career path management of managers in the Ministry of Education. *Management research in Iran*. 9(20): 45-63. (In Persian)
- Aikawa1, A., Oshiro, T., Yokogawa, K. (2010). The effect of self-disclosure on interpersonal attraction and reciprocity. *The Japanese journal of psychology*, 54(3), 200-203
- Aksoy, Y., Aras, L., & Imamoğlu, O. (2022). Investigation of Sports Commitment, Anxiety of Contagion to Corona Virus and Perceived Stress in University Athletes. *Pakistan Journal of Medical & Health Sciences*, 16(05), 569-569.
- Andersen, S. M., & Przybylinski, E. (2018). Shared reality in interpersonal relationships. *Current Opinion in Psychology*, 23, 42-46.
- Anderson, R. M., Heesterbeek, H., Klinkenberg, D., & Hollingsworth, T. D. (2020). How will country-based mitigation measures influence the course of the COVID-19 epidemic? *The Lancet*, Published online.
- Arklan, Ü. (2011). Intra-organizational communication and leadership: An interactive approach. *African Journal of Business Management*. 5(26), 10294-10302.
- Arslan, E. (2010). Analysis of communication skill and interpersonal problem solving in preschool trainees. *Social Behavior and Personality*, 38(8), 523-530.
- Bakhshalipour, V., Khodaparast Sereshke, S., Rezaei Sufi, M. (2020). The relationship between the use of information and communication technology indicators with the empowerment components of sports teachers in the Ministry of Education. *Scientific Quarterly Journal of Communication Management in Sports Media*, 8(1), 93-100.
- Baimurodavich, R. M. (2022). forming a healthy lifestyle among youth as one of the components of spiritual and social well-being. *Emergent: Journal of Educational Discoveries and Lifelong Learning (EJEDL)*, 3(2), 91-93.
- Bidgholi, M., Nouri Korabsalo, B. (2018). Customs and ceremonies. *Kian Danesh Publishing House*, Tehran. Iran. 96-98. (In Persian)
- Bland, M. (2011). Training managers to communicate effectively. *Industrial and Commercial Training*. 30(4), 131 – 136.
- Chow, C. M., Ruhl, H., Buhrmester, D. (2013). The mediating role of interpersonal competence between adolescents' empathy and friendship quality: A dyadic. *Journal of Adolescence*, 36 (1) 191–200.
- Coronavirus Disease 2019 (COVID-19). CDC. (Accessed February 28, at <https://www.cdc.gov/Coronavirus/2019-Ncov/About/Transmission.Html>).
- Demir, A., & Cetin, A.(2022). Sports Events in the Pandemic: The Case of N Kolay Istanbul Half Marathon. *Annals of Applied Sport Science*, 0-0.
- Dhul-Ain, P. (2001). Ceremonial etiquette. Tehran. Ministry of Foreign Affairs. *Printing and publishing center*. (In Persian)
- Furley, P. (2021). The nature and culture of physical activity play: Towards a biocultural model of play, practice, and teaching in sports. *Evolutionary Behavioral Sciences*, 15(2), 208.
- Gabarro, J. (1992). Managing People and Organizations. 19, 164-372.
- Gafni, R. (2022). Of Sports, Identity, and the Cultural Context: The Failed Attempts to Create a Baseball Culture in Pre-State and Early Israel, 1927–1960. *Journal of Jewish Identities*, 15(2), 119-134.
- Gholamreza Farnoosh, Gholamhossein Alishiri, Seyed Reza Hosseini Zijoud, Ruhollah Dorostkar, Alireza Jalali Farahani. (2020) Understanding the Severe Acute Respiratory Syndrome Coronavirus 2(SARS-CoV-2) and Coronavirus Disease (COVID-19) Based on AvailableEvidence - A Narrative Review. *Journal of Military Medicine January*.
- Gooboy, A. K., Weber, K., & Bolkan, S. (2009). The Effects of Nonverbal and Verbal Immediacy on Recall and Multiple Student Learning Indicators. *The Journal of*

- Classroom Interaction*, 44(1), pp. 4-12.
- Hassan, B., Maqsood, A., & Naveed Riaz, M. (2011). Relationship between Organizational Communication Climate and Interpersonal Management. *Pakistan Journal of Psychology*, 42(2), 1-20.
- Hopman, J., Allegranzi, B., & Mehtar, S. (2020). Managing COVID-19 in Low-and Middle-Income Countries. *JAMA*, published online. doi:10.1001/jama.2020.4169
- Hua, G., Sher, W., & Pheng, S. L. (2005). Factor affecting effective communication between building clinet and maintenance. *Corporate Communications: An International Journal*, 10(3), 240-251.
- Kamble, R. (2011). Managerial Skills for Organizational Performance: An Analytical Study. *Indian Streams Research Journal*, 1(1), 27-23.
- Karan, A. (2020,). Abraar Karan: To control the covid-19 outbreak, young, healthy patients should avoid the emergency room. *The BMJ*. Retrieved March 11.
- Khan, W., Ijaz, M., Khan, M. M. S. B., & Bilal, M. (2021). Exploring The Role Of University-Based Sport In The Development And Transfer Of Important Life Skill Of Interpersonal Communication; Self-Perceived Sports Experiences Of Student-Athletes. *PalArch's Journal of Archaeology of Egypt/Egyptology*, 18(4), 6995-7008.
- Kvale, S. (1996). *Interviews: An Introduction to qualitative research interviewing*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Kwok, Y. L. A., Gralton, J., & McLaws, M.-L. (2015). face touching: A frequent habit that has implications for hand hygiene. *American Journal of Infection Control*, 43(2), 112-114. <https://doi.org/10.1016/j.ajic.2014.10.015>
- Laios, A., & Theodorakis, N (2001). Communication in Greek sports sciences. *Corporate Communications: An International Journal*. 6 (2):180-173. www.emeraldinsight.com
- Leithäuser, R. M., & Beneke, R. (2022). Is It Time for a New Category in Competitive Sports? *International Journal of Sports Physiology and Performance*, 1(aop), 1-2.
- Martin, S. R., Emich, K. J., McClean, E. J., & Woodruff, C. (2022). Keeping teams together: How ethical leadership moderates the effects of performance on team efficacy and social integration. *Journal of Business Ethics*, 176(1), 127-139.
- McElheny, K. D., Little, D., Taylor, D., & Manzi, J. E. (2022). Communicable illness mitigation strategies for traveling elite sporting organizations. *Sports Health*, 14(4), 532-537.
- Michie, S. (2020, March 3). Behavioural strategies for reducing covid-19 transmission in the general population. *The BMJ*.
- Millar, P., & Stevens, J. (2012). Management training and national sport organization managers: Examining the impact of training on individual and organizational performances. *Sport Management Review*, 15(3), 303-288.
- Nazari, R., Moshkel Gosha, E., Fardipour, R. (2019). The role of social factors on tacit knowledge exchange and marketing effectiveness of sports companies: (case study of Majid sports brand). *Scientific Quarterly Journal of Communication Management in Sports Media*, 6(3), 67-76. (In Persian)
- Nazari, R., Ehsani, M., Gasemei, H., & Ganjouei, A. (2011). Communication Skill Difference amonge Men and Women in sports. *Pan- Asian Journal of Sports and Physical Educatio*, 3 (1), 51. (In Persian)
- Nelson, K., & Lopman, B. (2022). The hiatus of the handshake. *Science*, 377(6601), 33-34.
- Oh, S.H., Lee, S. Y., & Han, C. (2020). The Effects of Social Media Use on Preventive Behaviors during Infectious Disease Outbreaks: The Mediating Role of Self-relevant Emotions and Public Risk
- Phillips, N. (2021). The coronavirus is here to stay-here's what that means. *Nature*, 590(7846), 382-384.
- Postma, D., de Ruiter, A., Reidsma, D., & Ranasinghe, C. (2022, February). SixFeet: An Interactive, Corona-Safe, Multiplayer Sports Platform. In *Sixteenth International Conference on Tangible, Embedded, and Embodied Interaction* (pp. 1-7).
- Sahin, Y., & Fulya (2008). Communication Skill Levels In Turkish Prospective Teachers. *Social Behavior and Personality*, 36(12), 1283-1294.
- Sealy, W. (2022). Skills Development for the Post-Pandemic Events Industry: The Learning and Teaching of. *Employability and Skills Development in the Sports, Events, and*

- Hospitality Industry*, 92.
- Shimizu, K. (2020). 2019-nCoV, fake news, and racism. *The Lancet*, 395(10225), 685-686
- Sohrabi, C., Alsafi, Z., O'Neill, N., Khan, M., Kerwan, A., Al-Jabir, A., Iosifidis, C., & Agha, R. (2020). World Health Organization declares global emergency: A review of the 2019 novel coronavirus (COVID-19). *International Journal of Surgery*, 76, 71-76.
- Terason, S., Manisha, M., Tiwari, S., & Kulwanich, A. (2022). Determinants of Team Sport Participation Decision in the Wake of the Pandemic Among University Youth. *Physical Activity and Health*, 6(1).
- Torro-Alves, N., Bezerra, Izabela Alves d. O., Claudino, R. G. E., Rodrigues, M. R., Machado-de-Sousa, J. P., Osorio, F. D. L., & Crippa, J. A. (2016). Facial Emotion Recognition in Social Anxiety: The Influence of Dynamic Information. *Psychology & Neuroscience*, 9(1), 1-11.
- Wang, G., Zhang, Y., Zhao, J., Zhang, J., & Jiang, F. (2020). Mitigate the effects of home confinement on children during the COVID-19 outbreak. *The Lancet*.
- Watanabe, A. (2010). The relationship between four components of assertiveness and interpersonal behaviors, interpersonal adjustment in high school students' friendship. *The Japanese journal of psychology*, 81(1), 56-62.
- Weerasinghe, W. M. (2022). Effect of an e-Educational Poster on Improving Knowledge, Attitude, and Practice on Proper Use of Hand Hygiene among School Students. *Nigerian quarterly journal of hospital medicine*, 22(3), 181-190.
- Yahyai-Ilaei, A., Samadirad, B. (2010). Ceremonial principles and manners: a new step in public relations. Tehran. *Public relations agent*. (In Persian)
- Yang Y, Lu Q, Liu M, et al. (2020). Epidemiological and Clinical Features of the 2019 Novel Coronavirus Outbreak in China. *Medrxiv*. In press 2020.
- Yusof, M. (2011). Conflict management: evaluation in handling conflict communication in the organization. *International conference on business and economic research proceeding*, 39(4), 931-938.